
Intravenösa immunoglobuliner = IVIG (Octagam, Kiovig, Gamunex, Flebogamma DIF, Privigen)

EFFEKT

Immunoglobuliner är normala beståndsdelar i kroppen och utgör en del av kroppens immunförsvar. Immunoglobuliner kan användas vid många olika tillstånd såsom immunbrist, vissa neurologiska och hematologiska sjukdomar.

Inom reumatologin kan behandling med immunoglobulin användas exempelvis vid immunologisk påverkan på blodet såsom låga nivåer av blodplättar (trombocyter) eller av röda blodkroppar (autoimmun hemolytisk anemi), vid svårbehandlade vaskulitsjukdomar (inflammation i blodkärl) och inflammatoriska systemsjukdomar såsom SLE och myositer

PREPARAT OCH DOSERING

Immunoglobuliner innehåller normalt immunoglobulin från människa och ges som en intravenös infusion (dropp). Dosen varierar beroende på det tillstånd som behandlas. Ofta inleds behandlingen med att immunoglobuliner ges några dagar i följd och sedan vidtar underhållsbehandling med infusioner en till några dagar i rad varje månad.

Till en början ges droppet med låg hastighet och om man tolererar det väl kan dropphastigheten ökas. Behandlingen tar mellan tre och fem timmar (bl.a. beroende på läkemedelsdosen).

KONTROLLER

Under det att droppet ges kontrolleras puls och blodtryck regelbundet.

EVENTUELLA BIVERKNINGAR

De vanligaste biverkningarna är frossa, huvudvärk, feber, kräkningar, allergiska reaktioner, illamående, ledvärk, förändringar av blodtrycket (sänkt/förhöjt blodtryck) och måttlig smärta i nedre delen av ryggen.

ÖVRIGT

Graviditet och amning: Befintliga data och lång klinisk erfarenhet indikerar att behandling kan ges under graviditet och amning. Inga signaler om negativa effekter föreligger.

Infektion: När läkemedel framställs av mänskligt blod vidtas speciella åtgärder för att förhindra att infektioner överförs till patienter. Trots detta kan risken för överföring av infektion inte helt uteslutas. Detta gäller även nya, hittills okända virus och andra typer av infektioner.

De åtgärder som idag vidtas anses effektiva mot humant immunbristvirus (HIV), hepatit B-virus och hepatit C-virus. Åtgärderna kan ha begränsad effekt mot hepatit A-virus och parvovirus B19. Inget samband har konstaterats mellan immunoglobuliner och hepatit A och parvovirus B19. Detta kan bero på att produkten innehåller antikroppar mot dessa infektioner som skyddar mot smitta

Blodglukostester: Vissa system för blodsockertester (s.k. glykometertest) tolkar felaktigt maltosen som finns i vissa immunoglobulinberedningar som glukos. Det kan leda till att glukosnivåerna under en infusion och upp till 15 timmar efter infusionens slut, felaktigt avläses som förhöjda. För låg blodsockernivå kan också maskeras av en felaktigt förhöjd glukosavläsning. Blodsockret skall därför mätas med ett testsystem som tillämpar glukosspecifika metoder.

Immunoglobuliner skall inte användas eller användas med försiktighet:

* Om du är allergisk mot immunoglobulin från människa eller något av övriga innehållsämnen i beredningen.

* Om du har brist på immunoglobulin A (IgA-brist) med anti-IgA- antikroppar.

Vaccin: Vid behandlingar med en del anti-reumatiska läkemedel skall man undvika vissa typer av vaccin. Kontakta gärna reumatologmottagningen för rådgivning.

Vid andra sjukvårdskontakter – tala om att Du behandlas med Immunoglobuliner!

Kontakta reumatologen Sahlgrenska i första hand via e-tjänster på 1177, där kan du ställa frågor om dina läkemedel och begära receptförnyelse.

Logga in på <http://www.1177.se/Tema/E-tjanster> eller ring 031-3422615 för rådgivning.

För aktuella öppettider var god se hemsida: www.sahlgrenska.se

Sjukvårdsrådgivningen nås dygnet runt på tel 1177, www.1177.se